

prima instanță: V. Negru
instanța de apel: Iu. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc

dosarul nr. 3ra-1195/15

Î N C H E I E R E

15 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot” ,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Cebacot” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău 30 aprilie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 februarie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 24 septembrie 2013, SRL „Cebacot” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii SRL „Cebacot” a indicat că la data de 27 mai 2013 ghereta din str. M. Dosoftei mun. Chișinău ce-i aparține, a fost supusă unui control fiscal în rezultatul căruia Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a întocmit Actul nr. I-627924, prin care s-a constatat că contribuabilul prin neutilizarea MCC la încasarea mijloacelor bănești, nu a stabilit excedentul de mijloace bănești în casierie în sumă de 220 lei și nu a prezentat documentele de proveniență a mărfii la prima cerere a persoanelor din cadrul organelor cu atribuții fiscale prin ce a încălcat obligațiilor prevăzute de art. 8 alin.(2) lit. c), f) Cod Fiscal, și a prevederilor hotărârii Guvernului RM nr. 474 din 24 aprilie 1998 „Cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală, pentru efectuarea decontărilor în numerar.

În aceeași zi, în baza procesului-verbal de ridicare nr. 36 a fost ridicat stocul de țigări OK aflat în ghereta supusă controlului.

Menționează că prin scrisoarea nr. 3078 din 04 iunie 2013, a înaintat pîrîtului obiecții la Actul de control nr. I-627998, însă la 24 iulie 2013 Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a emis decizia nr. 2623/3/11 prin care în privința SRL „Cebacot” a aplicat amendă în mărime de 20 000 lei. La 07 august 2013 a depus o cerere prealabilă,

prin care a solicitat anularea deciziei nr. 2623/3/11 din 24 iulie 2013 ca ilegală și emisă contrar prevederilor legale, însă prin decizia nr. 626 din 05 septembrie 2015, cererea prealabilă a fost respinsă.

Consideră că decizia nr. 626 din 05 septembrie 2013, decizia 2623/3/11 din 24 iulie 2013 și Actul de control nr. I-627924 din 27 mai 2013 sunt ilegale și emise cu încălcarea procedurii stabilite și contrar prevederilor legii.

Solicită SRL „Cebacot” anularea deciziei nr. 626 din 05 septembrie 2013, deciziei 2623/3/11 din 24 iulie 2013 și Actului de control nr. I-627924 din 27 mai 2013.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 februarie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2015 a fost respins apelul declarat de SRL „Cebacot” și menținută hotărârea primei instanțe.

Petru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut relevanța prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c), 254 alin. (2, 4) din Codul fiscal, pct. 3, 4, 10 lit. e), 9.4.3 alin. (4), 9.3 alin. (4) din Regulamentul cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 474 din 28 aprilie 1998, concluzionând că la ghereta amplasată în str. M. Dosoftei 98 mun. Chișinău, SRL „Cebacot” își desfășoară activitatea fără a utiliza mașina de casă și control cu memorie fiscală la efectuarea decontărilor bănești în numerar pentru operațiunile cu consumatorii, iar la data de 27 mai 2013, contribuabilul nu a folosit aparatul de casă cu memorie fiscală și a format un excedent de 220 lei care nu a fost justificat prin datele în documentele emise de mașina de casă și control.

La data de 19 iunie 2015, SRL „Cebacot” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat prevederile art. 432 alin. (1), alin. (2) lit. c) și alin. (4) CPC, și a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece în cadrul examinării cauzei, instanțele ierarhic inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului.

Astfel, menționează că instanțele au lăsat fără apreciere faptul că controlul fiscal a fost efectuat de către inspectorii fiscali în prezența vânzătorului, care are atribuții limitate și conform fișei de post supune managerului și directorului companiei, însă, potrivit art. 8 alin. (3) Cod fiscal, în caz de absență a conducătorului întreprinderii obligațiile prevăzute la alin. (2) lit. f), g) sînt îndeplinite de alte persoane cu funcții de răspundere de gestionare ale subiectului impunerii în limitele competenței lor.

Or, controlul din 27 mai 2013 a fost efectuat în lipsa conducerii SRL „Cebacot” cu încălcarea drepturilor contribuabilului prevăzute de art. 216 alin. (8) al Codului fiscal.

Totodată, susține că sunt eronate concluziile instanțelor ierarhic inferioare cu referire la încălcarea de către SRL „Cebacot” a prevederilor legale prevăzute de Regulamentul cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 474 din 28 aprilie 1998, deoarece zilnic între orele 7.00-10.00 încasatorii BC „Moldindconbank” SA colectează gentile sigilate cu bani, în care se află borderourile de încasare și banii încasări în ziua precedentă. În

cazurile în care încasatorii vin la prima oră, geanta cu bani trebuie pregătită din timp, adică seara înainte de închiderea gestiunii.

Astfel, noua gestiune, dimineata nu deține resurse financiare disponibile pentru a da rest clienților, vânzătorii fiind nevoiți să folosească în acest scop bani personali care nu pot fi trecuți prin mașina de casă și control, din motiv că ulterior îi compensează din încasările de pe parcursul zilei.

Sustine, că a încercat de mai multe ori să remedieze acest aspect, introducând în casieria fiecărui punct de vânzare câte 200 lei pentru rest, pe care i-a înregistrat în registrul de casă conform Codului Fiscal, însă a suportat mari pierderi, deoarece de cele mai multe ori, acești bani au fost subiect al furturilor din partea vânzătorilor.

La fel, indică că instanțele judecătorești eronat au făcut referire la art. 21 din Legea cu privire la comerțul intern nr. 231 din 23 septembrie 2010, în conformitate cu care la locul de vânzare a produselor/prestare a serviciilor, comerciantul trebuie să dețină documentele care atestă conformitatea acestora cu regulamentele tehnice în vigoare și în cazul în care documentele respective sunt păstrate în alt loc, în incinta unității comerciale trebuie să se păstreze copiile acestora, autentificate cu ștampila comerciantului, deoarece datorită faptului că în gheretele companiei se vinde o gama largă de produse, iar intrările acestora se confirmă prin facturi de expediție, numărul actelor contabile este impunător.

Mai mult ca atât produsele ale căror acte de proveniență au fost solicitate, au fost emise cu un an în urmă de la efectuarea controlului, iar fiecare factură de expediție conține zeci de poziții.

Sau, pentru a găsi factura corespunzătoare pentru produsul solicitat vânzătoarei i-ar fi trebuit cel puțin câteva ore, însă inspectorii au refuzat să aștepte prezentarea documentelor, și au întocmit actul de control.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot” este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva